

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7450

гр. София, 05.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 05.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

като разгледа дело номер **11454** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.78, ал.7 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ вр. чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на председателя на Националното бюро за правна помощ /НБПП/ на основание чл.189 от НПК и чл.81 във вр. с чл.78, ал.7 ГПК, във вр. с чл.27а от Закона за правната помощ /ЗПП/, на бюрото да бъдат присъдени разноските за възнаграждението на адвоката, предоставил правна помощ по посоченото в Решение № СФ-4060-13177/2023 от 12.06.2023г. на председателя на НБПП, дело, а именно К. № 11454/2022г. по описа на Административен съд София-град. Направено е и искане за издаване на изпълнителен лист на НБПП.

Съдът, в настоящия му състав, като се запозна с изложеното в молбата и приложените към нея доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

С Решение № 4803/13.07.2022г., постановено по адм.дело № 1159/2022г. по описа на Административен съд София-град е отхвърлен предявения от И. И. К. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за заплащане на обезщетение в размер на 10 000 лева за причинените на ищеца неимуществени вреди, претърпени за лоши битови и хигиенни условия при настаняването му в следствения арест на ул. „Г.М.Д., [населено място], в периода от 15.02.2019 г. до 01.03.2019 г., както и поради нанесен му побой на 20.02.2019 г.

В производството по това дело ищецът е бил представляван от адв. П. Ц. Г. – 2539 - САК, назначен за служебен пълномощник на ищеца.

Срещу посоченото решение е подадена касационна жалба от И. И. К., чрез адв. П. Ц. Г., по която е образувано адм.дело № 11454/2022г. по описа на Административен съд София-град. Производството по делото е приключило с постановяване на Решение № 3160/12.05.2023г. на Седми касационен състав, с което е оставено в сила решението на първоинстанционния съд.

Към молбата, по която е образувано настоящото производство е приложен препис от Решение № СФ-4060-13177/2023 от 12.06.2023г. на председателя на НБПП, в което е посочено, че на основание представен отчет № 4060/2023г. за предоставена правна помощ от адв. П. Ц. Г. и чл.24, изрч. 2 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на адвокат П. Ц. Г. се определя за предоставена правна помощ да се изплати възнаграждение в размер на 360 лева.

С оглед горното, искането на НБПП е допустимо – подадено е от институцията, която организира /чл.6, ал.2 ЗПП/ и заплаща предоставената правна помощ – чл.39 ЗПП.

Съгласно чл.27а ЗПП в определени със закон случаи лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на Националното бюро за правна помощ направените разноски. АПК не съдържа разпоредба, която да урежда дължимостта на разноските за предоставена правна помощ. С оглед това, приложение следва да намерят разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, на основание чл.144 АПК. Съгласно чл.94, ал.1 ГПК правната помощ, състояща се в адвокатска защита, е безплатна. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл.97, ал.1 ГПК съдът осъжда получило правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено. Настоящият случай не е такъв.

Друга разпоредба от ГПК, която има отношение към настоящия случай е тази на чл.78, ал.7 ГПК. В нея са уредени две хипотези – първата касае случаите, в които претенцията на лицето е уважена, когато изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ съразмерно с уважената част от иска. Настоящият случай не е такъв - жалбата на лицето, което е получило правна помощ, е отхвърлена, а и по делото не са представени доказателства за изплатено адвокатско възнаграждение - само за определено. Втората хипотеза визира специфичния случай на осъдително решение срещу лицето, което е получило правна помощ, когато то дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Тази хипотеза също не е налице - предмет на съдебното производство не е осъдителен иск, а обжалване решение на административен съд.

Неотнормирани към настоящото производство са и разпоредбите на чл.189 Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Наказателно-процесуалния кодекс не е приложим в производството по административни дела.

С оглед горното не е налице определен в закона случай по чл.27а ЗПП за дължимост от страна на получилия правна помощ жалбоподател на направените разноски за адвокатско възнаграждение. Правото на безплатна правна помощ е инструмент за гарантиране на конституционното право на защита - чл.56 от Конституцията, и

ограничаването му не може да става чрез прилагане на правни норми по аналогия.

Видно от изложеното претенцията на Националното бюро за правна помощ е неоснователна. Затова съдът следва да остави искането без уважение.

Водим от горното и на основание чл.78, ал.7 ГПК във вр. с чл.144 АПК Административен съд София-град, Седми касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Националното бюро за правна помощ за присъждане на разноски по адм. дело № 11454/2022г. по описа на Административен съд София-град в размер на 360 лева, представляващи определено с Решение № СФ-4060-13177/2023 от 12.06.2023г. на председателя на НБПП възнаграждение за правна помощ, предоставена на И. И. К. от адв. П. Ц. Г..

Определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.